DARKO

English translation follows the Dutch.

De persoon die ik zal beschrijven, is om ethische redenen gefictionaliseerd. Hij en zijn familie zijn een combinatie van mensen die ik door de jaren heen heb gekend. De situaties die ik beschrijf zijn echter heel reëel.

Ik ontmoette Darko ongeveer 15 jaar geleden voor het eerst. Ik werkte samen met een andere therapeut met een groep veteranen in een stad niet ver van Vukovar. Darko's vrouw, die ik niet eerder kende, belde me en vroeg of ik naar hun huis kon komen. Ik vertelde haar dat ik het alleen zou doen als Darko het ook eens was. Toen ik daar aankwam, gingen zij en hij samen zitten. Toen ik vroeg wat de problemen waren, zei ze dat Darko in zichzelf was gegaan en zich van de familie had geïsoleerd. Op bepaalde punten barstte hij in woede uit. Soms was hij gewelddadig tegen haar en de kinderen. Ze zei dat ze van hem hield, maar dat ze zo niet kon leven. Ik vroeg Darko om te reageren.

Hij zei dat hij de oorlog had meegemaakt. Ik vroeg hem te beschrijven wat er was gebeurd. Aanvankelijk weigerde hij en zei dat het haar en de kinderen zou schaden als hij over alle incidenten zou praten. Ze zei toen dat ze liever zou weten wat hem pijn deed. Hij begon toen te praten. Het was inderdaad verschrikkelijk. Aan het einde zei ze dat ze eindelijk wist waarom hij was zoals hij was. Hij was ook opgelucht dat het eindelijk in de open lucht was. Dit verlichtte de situatie in hem en in het gezin enigszins.

Hij stemde in met verdere therapie, en we hebben elkaar vrij vaak gezien in de tussenliggende jaren.

Er is een aantal dingen gebeurd. Eerst, toen we zijn achtergrond verkenden, ontdekten we dat hij als kind was misbruikt door een narcistische moeder die verschillende mannen had gehad, een van hen beroemd in Kroatië. Bovendien was hij in feite pacifist en had hij helemaal niet naar de oorlog willen gaan, maar kon hij er geen uitweg vinden. Hij idealiseerde één van zijn broers, die tijdens de oorlog waren gedood.

Op een gegeven moment had hij geprobeerd hulp te krijgen voor zijn psychologische gevoelens. Hij stond voor een aantal barrières. Ten eerste had de regering tijdens de oorlog, in de persoon van president Franjo Tudjman, ontkend dat Kroaten aan PTSS kon lijden. Toen stond hij tegenover de psychiatrische zorggevers. Ze gaven toen, en doen dat nog steeds, heel weinig praattherapie en hadden hem een combinatie van medicijnen gegeven die hem tot een virtuele zombie hadden gemaakt. Ik moet erop wijzen dat we vrijwel de enige groep in de regio zijn die zonder medicijnen en zonder kosten therapie bieden. Dit geldt zelfs nu, 24 jaar na het einde van de oorlog.

Zelfs nu, bij evenementen zoals als Nieuwjaar, wanneer er vuurwerk is, en tijdens onweer, en op de verjaardagen van verschillende evenementen, wordt Darko erg angstig en overstuur. 18 november, toen Vukovar in Servische handen kwam, is een van die gebeurtenissen. Helaas hebben de politici die dag tot een feest van nationalistisch sentiment

gemaakt en gebruiken het voor hun eigen doeleinden. Vanaf 2020 wordt het zelfs een nationale feestdag.

De familiegeschiedenis van Darko is niet eenvoudig verder gegaan. Zijn vrouw is uiteindelijk van hem gescheiden. Onlangs hertrouwde hij. Zijn huidige huwelijk is ook problematisch. Zijn kinderen hebben geleden onder trans-generationële overdracht van het trauma van Darko en het trauma van hun moeder, die ook onder moeilijke omstandigheden leefde tijdens de oorlog. Er is nog steeds incidenteel geweld in het gezin. Bij een paar gelegenheden is Darko in het openbaar gewelddadig geweest.

In deze regio is er nog steeds vrijwel geen psychologische behandeling voor militaire of civiele oorlogsslachtoffers. Het is een stil probleem. De politici zeggen dat de problemen zijn opgelost. Dit is ver van de waarheid. De stad en de regio zijn grotendeels fysiek herbouwd. Toch hoef je alleen maar aan het oppervlak te krabben om heel veel mensen zoals Darko te vinden.

Het migrantenprobleem draagt bij aan de complexe situatie in Kroatië en Bosnië. Nogmaals, we zijn vrijwel alleen in het omgaan met de psychologische aspecten van dit alles. Donoren zijn hier ook ongevoelig voor en willen het onder het tapijt vegen.

Hoewel we nu onlangs hebben gehoord dat we fondsen voor 2020 hebben, kunnen we tenminste niet de dingen doen die we willen. Als vrienden dat willen, kunnen ze bijdragen via het Hulpfonds.

En als v(V)rienden meer willen weten en met ons willen praten, willen we op een bepaald moment een gesprek op Skype organiseren. Laat het ons weten.

English Translation

DARKO

The person I will be describing is fictionalized for ethical reasons. He and his family are a combination of people whom I have known over the years. The situations that I describe are very real, though.

I met Darko about 15 years ago for the first time. I was working with another therapist with a group of veterans in a town not far from Vukovar. Darko's wife, whom I had not known before, called me and asked if I could come to their home. I told her that I would do it only if Darko also agreed. When I got there, she and he and I sat down together. When I asked what the issues were, she said that Darko had gone into himself and had isolated himself from the family. At certain points, he would burst out in anger. Sometimes, he was violent toward her and the children. She said that she loved him, but that she couldn't live that way. I asked Darko to respond.

He said that he had been through the war. I asked him to describe what had happened. At first, he declined, saying that it would hurt her and the children if he talked about all of the incidents. She then said that she would rather know what was hurting him. He then began to talk. It was, indeed, horrific. At the end, she said that she finally knew why he was the way he was. He also was relieved that, finally, it was out in the open. This relieved the situation in him and in the family somewhat.

He agreed to further therapy, and we have seen one another fairly often during the intervening years.

A number of things have happened. First, when we explored his background, we found that he had been abused as a child by a narcissistic mother who had had several husbands, one of them quite famous in Croatia. Furthermore, in fact, he had been a pacifist and had not wanted to go to the war at all but could not find a way out of it. He idealized one of his brothers, who had been killed during the war.

At one point, he had tried to get assistance for his psychological feelings. He faced a number of barriers. First, during the war, the government, in the person of President Franjo Tudjman, had denied that Croats could suffer from PTSD. Then, he faced the psychiatric establishment. They then, and still do, gave very little talk therapy, and had put him onto a combination of drugs that had made him into a virtual zombie. I must point out here that we are virtually the only group providing therapy without drugs and without charge. This is true even now, 24 years after the end of the war.

Even now, such events as New Year, when there are fireworks, and during thunderstorms, and on the anniversaries of various events, Darko gets very anxious and upset. 18 November, when Vukovar came into Serb hands, is one of those events. Unfortunately, the politicians have made that day into a feast of nationalist sentiment and use it for their own purposes. Starting in 2020, it will even be a national holiday.

Darko's family history has not been easy. His wife ultimately divorced him. Recently, he remarried. His current marriage also is problematic. His children have suffered from trans-generational transmission of Darko's trauma and the trauma of their mother, who also lived under difficult circumstances during the war. There still is occasional violence in the family. On a few occasions, Darko has been violent in public.

In this region, there still is virtually no psychological treatment for military or civilian war victims. It is a silent problem. The politicians say that the issues have been solved. This is very far from the truth. The city and the region have been physically rebuilt, for the most part. Yet, you only have to scratch the surface to find many many people like Darko.

The migrant issue adds to the complex situation in Croatia and Bosnia.

Again, we are virtually alone in dealing with the psychological aspects of all of this. Donors are insensitive to this as well, wanting to sweep it under the carpet.

Thus, while we now recently have heard that we will have funds for 2020 to exist, at least, we cannot do the things that we would like. If Friends feel so inclined, they can contribute through the Hulpfonds.

Also, if Friends would like to know more and to talk to us, we would like to organize a conversation on Skype at some point. Please let us know.

Art on the Pedestrian Bridge in Vukovar

The World Peace Gong in Vukovar